

ความเป็นมาของปัญหา

เรื่องโลกและจักรวาล เป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าศึกษาเรื่องหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์โดยตรง ความคิดเรื่องโลกและจักรวาลนี้ มีผู้ศึกษาวิเคราะห์ในแง่มุมต่าง ๆ ทั้งทางฝ่ายศาสนาและวิทยาศาสตร์ ในทางพระพุทธศาสนา ได้มีผู้สนใจศึกษาเรื่องโลกและจักรวาลตั้งแต่สมัยพุทธกาล ดังเห็นได้จากหลักฐานคือพระสูตรต่าง ๆ ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ เช่น อคคัณฺเฑยสุตฺต มหาปรินิพพานสุตฺต ซึ่งเป็นพระสูตรของพระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท และสุขาวคัณฺเฑยสุตฺต วิมลเกยฺรติสุตฺต ซึ่งเป็นพระสูตรของพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน^๑ และต่อจากสมัยพุทธกาล นักปราชญ์ในพระพุทธศาสนาทั้งในประเทศอินเดียและประเทศอื่น ๆ ที่พระพุทธศาสนาเข้าไปเผยแผ่ เช่น ประเทศลังกา ประเทศพม่า ประเทศไทย ซึ่งต่างก็สนใจศึกษาวิเคราะห์เรื่องโลกและจักรวาลทั้งนั้น เฉพาะในบาปยูซีคัมภีร์ภาษาบาลีในทอสมุควชิรญาณได้แสดงชื่อคัมภีร์ที่เกี่ยวกับโลกและจักรวาลไว้ ๘ คัมภีร์ คือ

๑. โลกัปปทีปภสสาร ว่าด้วยเรื่องโอกาสโลกคือจักรวาล การเกิดและการสลายของโลกและจักรวาล ระยะทางระหว่างภูมิชั้นต่าง ๆ มาตรการระยะและมาตรา

---

^๑พระสูตรหรือพุทธพจน์ที่แตกแยกออกไป เป็นพระสูตรของฝ่ายเถรวาทและพระสูตรของฝ่ายมหายาน เริ่มแต่ตั้งแต่การสังคายนาครั้งที่ ๒ ประมาณ ๑๐๐ ปี หลังพุทธมมหาปรินิพพาน ครั้งนั้นภิกษุสงฆ์ได้มีความคิดเห็นในเรื่องหลักธรรมที่พระพุทธเจ้า

ทรงสอน และแนวทางปฏิบัติธรรมบางประการแตกต่างกัน จึงแยกตัวออกจากกันเป็น ๒ ฝ่ายใหญ่ ๆ อย่างที่รู้จักกันในปัจจุบันคือ ฝ่ายเถรวาท และฝ่ายอักษริยวาท เมื่อได้แยกตัวออกจากกันแล้ว ต่างก็พยายามรวบรวมและจัดระบบคำสอนของพุทธเจ้าตามแนวความคิดของตน ทำให้เนื้อหาสาระในพระสูตรของทั้งสองฝ่ายแตกต่างกันไป โดยพระสูตรฝ่ายเถรวาทเน้นหนักไปในธรรมหรือแก่นสารมากกว่าการเสนอเนื้อหาอย่างวิจิตรพิสดารของพระสูตรฝ่ายมหายาน เช่น อัครคัมภีร์ของฝ่ายเถรวาทมีเนื้อหาแสดงความเป็นมาของโลก แต่ยกธรรมเป็นจุดสูงสุดในหมู่เทวดาและมนุษย์ วรรณะทั้ง ๔ ก็มาจากพวกเดียวกัน ไม่มีใครวิเศษกว่ากัน ส่วนสุขาวคัมภีร์ของฝ่ายมหายาน มีเนื้อหาแสดงความวิจิตรพิสดารของพุทธเกษตร สวรรค์ เทวภูมิ และการบำเพ็ญบารมีของพระโพธิสัตว์

ดู Maurice Winternitze, History of Indian Literature

(New Delhi : Oriental Books Reprint Corporation, 1972),

pp. 294 - 341.

และ พระครูสมุห์อภิชาติ (เย็นเที่ยง) โพธิประสิทธิ์ศาสตร์, พระพุทธศาสนา
มหายาน (กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์, ๒๕๒๐), หน้า ๘๐ - ๑๐๕.

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เวลา ต้นฉบับเดิมจารึกด้วยอักษรขอมจำนวน ๑๑ ผูก รัตนาคโดยพระเมธังกร^๑ ในสมัย
สุโขทัย

๒. จักรวาฬที่ป็นี่ ว่าด้วยเรื่องจักรวาลและสรรพสิ่งที่อยู่ในจักรวาล
พระสิริมังคลาจารย์แห่งที่เชียงใหม่ เมื่อปีมะโรง จ.ศ. ๘๘๒ (พ.ศ. ๒๐๖๓) มีจำนวน
๑๐ ผูก^๒

๓. โลกที่ป็นี่ ว่าด้วยเรื่องโลกต่าง ๆ ผู้แต่งและปีที่แต่งไม่ปรากฏ

๔. โอกาสโลกที่ป็นี่ ว่าด้วยเรื่องโลกซึ่งเป็นภูมิที่อยู่ของมนุษย์ มีจำนวน
๑ ผูก ผู้แต่งและปีที่แต่งไม่ปรากฏ

๕. มหาภักปโลกสันฐานบัญญัติ ว่าด้วยเรื่องการตั้งขึ้นและการพินาศของ
มหาภักป มีจำนวน ๑ ผูก ผู้แต่งและปีที่แต่งไม่ปรากฏ

---

^๑พระเมธังกร เป็นภิกษุชวรามัญ มีชีวิตอยู่ระหว่างพุทธศตวรรษที่ ๑๕
ท่านได้ไปศึกษาที่ประเทศลังกา และได้อุปสมบทใหม่กับภิกษุฝ่ายอรัญญวาสี หลังจากได้
ศึกษาเล่าเรียนในประเทศลังการะยะหนึ่ง ได้กลับมาอยู่ในนครมุกติมะ (ประเทศพม่า)
และได้เป็นอาจารย์ของพระราชามารดาของพระเจ้าเสตติภินทะ ในระยะที่อยู่ในพม่า
ท่านได้แต่งคัมภีร์โลกภักปที่ปกสาร ต่อมาพระเมธังกรได้เดินทางจากพม่ามาอยู่สุโขทัย
ซึ่งจะเป็นปีใดไม่ปรากฏ ได้เป็นสังฆราชฝ่ายอรัญญวาสี อยู่ที่วัดอัมพวนาราม และได้เป็น
อาจารย์ของพระมหาธรรมราชาลิไท

^๒ดู เกรียงศักดิ์ ไทยสุวรรณ, "โลกภักปที่ปกสาร ปริเฉทที่ ๑ และ ๒ : การตรวจ
ชำระและการศึกษาเชิงวิเคราะห์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาภาษาตะวันออก
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐), หน้า ๑๖ - ๒๐.

^๓ดู สฤณ จังการจิตต์, "คัมภีร์จักรวาฬที่ป็นี่" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
แผนกวิชาภาษาตะวันออก บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐).

๖. โลกบัญญัติ ว่าด้วยเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกและบัญญัติไว้ว่า เกิดขึ้นเพราะเหตุอะไร ต้นฉบับจารด้วยอักษรพม่า ผู้แต่งและปีที่แต่งไม่ปรากฏ^๑

๗. โลกูปัตติ ว่าด้วยเหตุที่บังเกิดของโลก พระอัครกษัตริย์แต่งเมื่อศตวรรษที่ ๑๓ ต้นฉบับเดิมจารด้วยอักษรพม่า^๒

๘. โลกสัณฐานโชตรณคณฐี ว่าด้วยเรื่องการจัดตั้งและการพิณาศของโลก มีจำนวน ๖ ผูก ผู้แต่งและปีที่แต่งไม่ปรากฏ

ในบรรดาคัมภีร์ทั้ง ๘ นั้น คัมภีร์โลกปทีปัสสาร เป็นผลงานวรรณคดีบาลีเรื่องแรกที่เกี่ยวข้องกับโลกและจักรวาล รจนาโดยพระเมฆังกร นักปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาและภาษาบาลีในสมัยสุโขทัย ชื่อของพระเมฆังกร ผู้รจนาคัมภีร์นี้มีปรากฏในศิลาจารึกหลักที่ ๑๒ จารึกรอยพระพุทธรูปว่า

"รอยพระบาทจำลองของสมเด็จพระมุนีแห่งอันพระสมณะผู้ใหญ่มีนามว่าเมฆังกร ผู้เป็นวิญญูไค้สร้างไว้ถวายพระราชาแห่งของพระธรรมราชา ผู้ทรงปัญญา (คือพระยาสิทธิ) เมื่อวันพฤหัสบดี เดือน ๖ ขึ้น ๔ ค่ำ พุทธศักราช ๑๘๗๐"^๓

ในจดหมายเหตุระหว่างราชทูตลังกาและสยาม มีข้อความตอนหนึ่งกล่าวถึงการคัดเลือกคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาเพื่อส่งไปเผยแพร่ในประเทศศรีลังกา ในโอกาสที่สมเด็จพระเจ้าทรงธรรมทรงโปรดฯ ให้สมณทูตจากประเทศไทยเดินทางไปฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในประเทศนั้นให้มั่นคงขึ้นว่า

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ G.P. Malalasekera, Dictionary of Pali Proper Names, Vol. 11 (London : Pali Text Society, 1960), p. 787.

^๒ Ibid., p. 788.

^๓ สำนักนายกรัฐมนตรี, ประชุมศิลาจารึก ภาคที่ ๑, พิมพ์ครั้งที่ ๒ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๒๑), หน้า ๑๒.

"จึงสมเด็จพระเจ้าทรงธรรมบรมหาราชเจ้า ทรงพระปิติโสมนัสคาร์ลให้พระราชทานปกรณ ๔๙ คัมภีร์ เพื่อจะประดิษฐานไว้ในเกาะลังกา คือ สุมังคลวิลาสินี ๔ คัมภีร์ พระอรรถกถาสุตตันตปิฎก ๑ คัมภีร์...พระโลกทีป ๑ คัมภีร์..."^๑

จากข้อความในจดหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคนไทยมีความภูมิใจ และเห็นความสำคัญของคัมภีร์โลกทีปที่ปกสาร จึงได้คัดเลือกส่งไปเผยแพร่ ณ ประเทศศรีลังกา

คัมภีร์โลกทีปที่ปกสาร นอกจากจะเป็นที่รู้จักกันดีในประเทศไทยและประเทศศรีลังกาแล้ว ยังเป็นที่รู้จักในประเทศพม่าด้วย ดังจะเห็นได้จากหนังสือศาสนวงศ์ ซึ่งพระปัญญาสามี พระเถระชาวพม่าแต่งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๐๔ มีข้อความกล่าวถึงพระเมธังกรและคัมภีร์โลกทีปที่ปกสารว่า

"ต่อมา พระเถระชื่อเมธังกร ผู้เป็นอาจารย์ของพระราชมารดาของพระเจ้าเสตทินทะ (พระเจ้าช้างเผือก) ในนครมุกติมะ ไปเกาะสิงหลรับสิกขาบทใหม่ในสำนักของพระเถระอรวิญญาสีในเกาะลังกาแล้ว เวียนปริยัติธรรม ท่านมาอยู่ในวิหารอันประทับควยทองและเงิน หลังคามุงควยสังกะสี ซึ่งพระราชมารดาของพระเจ้าเสตทินทะ (พระเจ้าช้างเผือก) สร้างถวาย ท่านได้ยกย่องพระศาสนาแล้ว ท่านได้ทำคัมภีร์ชื่อว่า "โลกทีปสาร"^๒

คัมภีร์ภาษาบาลีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโลกและจักรวาล ซึ่งแต่งในสมัยต่อมาได้อธิบายสาระในคัมภีร์โลกทีปที่ปกสาร เป็นต้นแนวความคิดหรือเป็นหลักฐานสำคัญที่ต้องอ้างอิงเสมอ เช่นข้อความตอนหนึ่งในคัมภีร์จักรวาททีปนี ซึ่งพระสิริมังคลาจารย์แต่งเมื่อปี

^๑จดหมายเหตุระหว่างราชทูตลังกาและสยามครั้งกรุงศรีอยุธยา (พระนคร : โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒนาการ, ๒๔๙๓), หน้า ๑๒๗ - ๑๒๘.

^๒พระปัญญาสามี, ศาสนวงศ์หรือประวัติศาสนา แปลโดย ร.ต.ท.แสง มนวิฑูร, (พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, ๒๕๐๖), หน้า ๖๐ - ๖๖.

พ.ศ. ๒๐๖๓ มีเนื้อความว่า

"แม้ในคัมภีร์โลกัปปทีปกसार ท่านก็กล่าวว่า ชื่อว่าจักรวาล คือสถานที่อัน
ภูเขาสีเนรุ ภูเขาสัตตบริกัณฑ์ ทวีปใหญ่ ๔ ทวีป ทวีปน้อย ๒,๐๐๐ ทวีป และ
มหาสมุทรทั้งหลายประดับประดาแล้ว โดยมีภูเขาจักรวาลแวดล้อมไว้โดยรอบ"^๑

อนึ่ง ความคิดเรื่องโลกและจักรวาลนี้ มิได้ปรากฏเฉพาะแต่ในคัมภีร์ภาษา
บาลีเท่านั้น แต่ยังปรากฏในวรรณคดีไทยด้วย เช่น ไตรภูมิพระร่วง ของ พญาลิไท และ
ไตรภูมิโลกวินิจฉัย ของ พระยาธรรมปรีชา (แก้ว) ซึ่งผู้แต่งได้นำเอาเนื้อหาสาระที่
เกี่ยวกับโลกและจักรวาลมาวิเคราะห์ขยายความยิ่งขึ้น นอกจากนี้ภาพจิตรกรรมหลาย-
แห่งในประเทศไทยที่แสดงเกี่ยวกับโลกและจักรวาล ซึ่งปรากฏในหนังสือจิตรกรรมฝาผนัง
สมัยอยุธยา เช่น ที่ตำหนักพุทธโฆษาจารย์ในวัดพุทธไสสวรรคย์ อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วัดใหม่ประชุมพล อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วัดใหญ่สุวรรณาราม และวัดเกาะแก้วสุทธาราม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี^๒ หรือที่
ฝาผนังอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม วัดเปาโรหิตย์ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร
เป็นต้น ก็น่าจะได้นำแนวความคิดมาจากคัมภีร์โลกัปปทีปกसारด้วย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น เห็นได้ชัดเจนว่า คัมภีร์โลกัปปทีปกसार เป็นคัมภีร์
ภาษาบาลีที่น่าสนใจควรแก่การนำมาศึกษาวิจัยอย่างละเอียด เพราะเป็นคัมภีร์บาลีที่มี
เนื้อหาเกี่ยวกับโลกและจักรวาลอย่างกว้างขวาง เป็นคัมภีร์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั้งใน
ประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศพม่า นอกจากนี้ผลงานวรรณกรรมและศิลปกรรม
ของไทยที่เกี่ยวกับโลกและจักรวาลหมิงสมัยสุโขทัย ก็อาศัยสาระในคัมภีร์โลกัปปทีปกसारนี้

---

^๑โลกทีปกสาเรปิ จกกวาพี นาม สีเนรุสตุตตปริกขุทปะพพตจตุมหาทีป
ทวิสหสสุปริตตทีปมหาสมุทรเทหิ อุปโสภิตี จกกวาพีสีลาปริกขิตตุนติ รุกตติ
ภู สตุกณ จังกาจิตต์, เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๒.

^๒สันติ เล็กสุขุม, กมล ฉายาวชิชนะ, จิตรกรรมฝาผนังสมัยอยุธยา (กรุงเทพฯ:
เจริญวิทย์การพิมพ์, ๒๕๒๔), หน้า ๓๑ - ๓๓.

เป็นพื้นฐานแนวความคิดด้วย เนื้อหาของคัมภีร์โลกปทีปกสาร แบ่งออกเป็น ๘ ปริเฉท ปัจจุบันมีผู้นำมาตรวจชำระและวิจัยแล้ว ๖ ปริเฉท ซึ่งมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

- ปริเฉทที่ ๑ ชื่อสังขารโลกนิเทศ แสดงเรื่องสังขารโลก ๑๒ ประเภท คือสรวรพัสค์ นามและรูป เวทนา ๓ อาหาร ๔ อุพทาน-
ขันธ ๕ อายคนะภายใน ๖ วิญญาณฐิติ ๗ โลกธรรม ๘
สัตตาวาส ๙ อายคนะ ๑๐ อายคนะ ๑๒
- ปริเฉทที่ ๒ ชื่อนิรยคคินิเทศ แสดงเรื่องทางแห่งนรก อธิบายลักษณะของ
นรก ๘ ชุม การบังเกิดของสัตว์นรก รูปร่างของสัตว์นรก
- ปริเฉทที่ ๓ ชื่อเปตคคินิเทศ แสดงเรื่องทางแห่งเปรต อธิบายถึงความ
บังเกิดแห่งเปรต ผลกรรมที่ทำให้เป็นเปรต
- ปริเฉทที่ ๔ ชื่อตีรจนาจนคคินิเทศ แสดงเรื่องทางแห่งสัตว์เคี้ยวจวน อธิบาย
ถึงความบังเกิดแห่งสัตว์เคี้ยวจวน ประเภทของสัตว์เคี้ยวจวน
ผลกรรมที่ทำให้เกิดเป็นสัตว์เคี้ยวจวน
- ปริเฉทที่ ๕ ชื่อมนุสสคคินิเทศ แสดงเรื่องทางแห่งมนุษย์ อธิบายถึงความ
บังเกิดแห่งมนุษย์ เหตุที่ได้ชื่อว่าเป็นมนุษย์ การจัดประเภท
มนุษย์ เป็นต้น
- ปริเฉทที่ ๖ ชื่อเทวดาคคินิเทศ แสดงเรื่องทางแห่งเทวดา อธิบายถึง
ความบังเกิดแห่งเทวดา เหตุที่ได้ชื่อว่าเป็นเทวดา ประเภท
ของเทวดา เป็นต้น

เพื่อให้ผลงานการตรวจชำระในชุดคัมภีร์โลกปทีปกสารสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัย
จึงนำเอาต้นฉบับคัมภีร์โลกปทีปกสาร ปริเฉทที่ ๗ ซึ่งว่าด้วยเรื่องโอกาสโลกมาตรวจ
ชำระและศึกษาเชิงวิเคราะห์ต่อจากที่มีผู้นำมาตรวจชำระและวิจัย ๖ ปริเฉทดังกล่าว

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

๑. เพื่อรวบรวมและตรวจชำระคัมภีร์โลกปที่ปกสาร ปริเฉทที่ ๗ ฉบับภาษาบาลีที่จารด้วยอักษรขอมและอักษรมอญให้ได้ฉบับที่ถูกต้อง
๒. เพื่อแปลคัมภีร์โลกปที่ปกสาร ปริเฉทที่ ๗ ที่ตรวจชำระแล้วเป็นภาษาไทย
ที่ค
๓. เพื่อศึกษาลักษณะภาษาบาลีในคัมภีร์โลกปที่ปกสาร ปริเฉทที่ ๗
๔. เพื่อศึกษาเชิงวิเคราะห์เนื้อหาของคัมภีร์โลกปที่ปกสาร ปริเฉทที่ ๗
ในเรื่องต่อไปนี้
  - ก. ทศนะเรื่องโลกและจักรวาลในสมัยสุโขทัย เปรียบเทียบกับทศนะ
ของนักวิทยาศาสตร์
  - ข. มาตรการระยะเวลาและมาตราเวลา

ขอบเขตในการวิจัย

คัมภีร์โลกปที่ปกสาร ที่ยังไม่มีผู้นำมาตรวจชำระและวิเคราะห์คือ ปริเฉทที่ ๗ และปริเฉทที่ ๘ ซึ่งมีความยาวรวมกันประมาณ ๔ ภูเก็ตครั้ง ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

คำว่า "ภูเก็ต" เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อจำนวนคัมภีร์ใบลานทางพระพุทธศาสนา แต่ละภูเก็ตจะประกอบด้วยองกา (คำว่าองกา แปลว่า หน้า) ๒ องกา ๆ หนึ่ง มี ๑๒ ใบลานรวม ๒ องกา เป็น ๒๔ ใบลาน

ราชบัณฑิตยสถาน, สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม ๘ (พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, ๒๕๐๗), หน้า ๔๕๓๘ - ๔๕๓๙.

๑. ตรวจสอบและศึกษาเชิงวิเคราะห์เฉพาะเนื้อหาในปริเฉทที่ ๗ ซึ่งมีความยาวประมาณ ๒ หน้าครึ่ง เนื้อหาของปริเฉทนี้จับลงในตัวเองอย่างสมบูรณ์ จึงไม่เป็นปัญหาว่า เนื้อหาจะขาดตอน หรือต่อเนื่องกับปริเฉทต่อไป

๒. ใ้สนฉบับตัวเขียนมาเปรียบเทียบตรวจสอบวิเคราะห์เพื่อศึกษาความแตกต่างของแต่ละฉบับ โดยคัดเลือกไว้ ๔ ฉบับ จากจำนวนที่พบทั้งหมด ๒๒ ฉบับ

๓. ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาเฉพาะเรื่องต่อไปนี้

๓.๑ การสำรวจต้นฉบับคัมภีร์โลกปที่ปกสาร

๓.๒ ต้นฉบับที่คัดเลือกมาตรวจสอบวิเคราะห์

๓.๓ ที่มาของคัมภีร์โลกปที่ปกสาร ปริเฉทที่ ๗

๓.๔ ลักษณะภาษาบาลีและคำประพันธ์ในคัมภีร์โลกปที่ปกสาร ปริเฉทที่ ๗

๓.๕ ทิศนะเรื่องโลกและจักรวาล โดยเปรียบเทียบกับทิศนะของนักวิทยาศาสตร์

๓.๖ มาตรการระยะเวลาและมาตราเวลา

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. รวบรวมต้นฉบับคัมภีร์โลกปที่ปกสารที่ปรากฏอยู่ในแผนกอักษรโบราณ หอสมุดแห่งชาติ แล้วคัดเลือกต้นฉบับที่เหมาะสมและดีที่สุด ซึ่งจารด้วยอักษรขอม ๒ ฉบับ อักษรมอญ ๑ ฉบับ นอกจากนั้นยังนำต้นฉบับที่เก็บรักษาไว้ที่วัดเพชรพลี จ. เพชรบุรี ซึ่งจารด้วยอักษรขอมมาตรวจสอบชำระอีก ๑ ฉบับ

๒. ปรุ้วรคอักษรขอมและอักษรมอญเป็นอักษรไทย

๓. เปรียบเทียบความแตกต่างของแต่ละฉบับ แล้วทำเชิงอรรถคำหรือข้อความที่แตกต่างกันไว้ โดยวิธีเขียนหมายเลขกำกับไว้

๔. แปลภาษาบาลีที่ตรวจสอบแล้วเป็นภาษาไทย

๕. ศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะภาษาบาลี ลักษณะการประพันธ์ ความนึก
เรื่องโอกาสโลก มาตรการวัตรระยะและมาตราเวลาที่ปรากฏในปริเฉทที่ ๗

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

๑. ได้คัมภีร์โลกัปปทีปกสาร ปริเฉทที่ ๗ เป็นภาษาบาลีที่ตรวจชำระข้อความ
โดยถูกต้อง
๒. ได้คำแปลคัมภีร์โลกัปปทีปกสาร ปริเฉทที่ ๗ เป็นภาษาไทยที่ดี
๓. ได้ทราบลักษณะ ภาษาบาลีและลักษณะคำประพันธ์ที่ปรากฏในคัมภีร์
โลกัปปทีปกสาร ปริเฉทที่ ๗
๔. ได้ทราบแนวคิด เรื่องโลกและจักรวาลของนักปราชญ์ในสมัยสุโขทัย
๕. ได้ทราบมาตรการวัตรระยะและมาตราเวลา ตลอดจนวัตถุประสงค์ของการ
เสนอมาตราในปริเฉทนี้
๖. เป็นการประกาศเกียรติคุณพระเถระผู้เป็นนักปราชญ์ทางพระพุทธศาสนา
และภาษาบาลีในสมัยสุโขทัย

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย